

4.10.3.3.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag med hensyn til reglerne om behandling af sager efter de foreslåede regler om gælds-sanerering i forbindelse med konkurs, herunder at der for at undgå misbrug af de særlige regler herom bør gælde en såkaldt »karantæneperiode« på 10 år, således at skyldneren inden for denne periode kun én gang kan få gælds-sanerering efter de særlige regler om gælds-sanerering i forbindelse med konkurs.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19-22 (forslag til konkurslovens § 231, stk. 3-4, § 231 a, stk. 6, § 232, stk. 1-2, § 233 og 233 a), og bemærkningerne hertil.

4.11. Justering af tvangsakkordreglerne

4.11.1. Gældende ret

Som anført ovenfor under pkt. 4.10.2., indebærer reglerne om tvangsakkord, at skyldnerens akkordforslag ved at gennemgå akkordprocessen kan få retsvirkninger efter sit indhold ikke blot i forhold til fordringshavere, der har tiltrådt forslaget, men også i forhold til dem, som har været passive, eller som ligefrem har stemt mod akkorden.

Efter konkurslovens § 161 kan fordringer ikke ned-sættes til mindre end 25 procent af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker heri.

Som det fremgår af § 161, kan dividenden være mindre end 25 procent, såfremt der foreligger ganske særlige grunde. Som eksempler på sådanne ganske særlige grunde kan nævnes skyldnerens forudgående sygdom, eller det forhold at særlige omstændigheder har medført, at skyldneren, uden at det kan henføres til dårlig regnskabsførelse eller lignende, først for sent er blevet klar over, hvor meget forretningen er gået tilbage, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord, side 242. Undtagelsesreglen har i overensstemmelse med forarbejderne i praksis haft et meget snævert anvendelsesområde.

Til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 procent af *antallet* af de fordringshavere, der deltager i afstemningen, om vedtagelse af tvangsakkorden. De fordringshavere, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede *beløb*, der giver stemmeret, ved almindelig tvangsakkord, jf. § 176, stk. 2, nr. 1, repræsentere mindst lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 procent. Er den tilbudte dividende således på 40 procent eller derover, kræves tilslutning fra 60 procent af alle kendte stemmeretsgivende fordringers samlede beløb. For hver procent dividenden er under

40, forøges det nødvendige flertal efter fordringernes beløb med 1 procent ud over 60 procent.

4.11.2. Lovforslagets udformning

Det fremgår af betænkningen, at Konkursrådet efter afgivelsen af betænkningen om gælds-sanerering vil påbegynde arbejdet med revision af konkurslovens regler om rekonstruktion af insolvente virksomheder, hvilket bl.a. vil indebære en mere principiel gennemgang af lovens regler om betalingsstandsning og tvangsakkord. Rådet har derfor ikke på nuværende tidspunkt foretaget en nærmere gennemgang af konkurslovens regler om rekonstruktion mv.

Det er imidlertid Konkursrådets opfattelse, at det er væsentligt, at balancen mellem tvangsakkordreglerne og gælds-saneringsreglerne opretholdes, således at et eventuelt særligt regelsæt for eftergivelse af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, jf. pkt. 4.10. ovenfor, ikke medfører, at incitamentet til og grundlaget for rekonstruktionsbestrebelse i praksis bortfalder.

Rådet har derfor bl.a. som en følge af de foreslåede ændringer i reglerne om gælds-sanerering i forbindelse med konkurs overvejet, om der bør ske en justering af tvangsakkordreglerne.

Konkursrådet finder, at akkordreglernes forhold til de foreslåede nye regler om gælds-sanerering i forbindelse med konkurs, herunder risikoen for en skævvridning af den nuværende balance i forholdet mellem akkord- og gælds-saneringsreglerne, taler for at revurdere kravet om en mindstedividende på 25 procent. Det er rådets opfattelse, at en mindstedividende i tvangsakkord ikke bør være væsentligt forskellig fra den dividende, som typisk kan forventes som følge af en gælds-sanerering. Kan der som udgangspunkt opnås en gælds-sanerering på klart lempeligere betingelser end en tvangsakkord, er der efter rådets opfattelse en betydelig risiko for, at skyldneren ikke har noget incitament til at søge en akkord.

En sådan udvikling vil efter Konkursrådet opfattelse være uheldig og uhensigtsmæssig, idet det er såvel i skyldnerens, fordringshavernes og det øvrige samfunds interesse, at det er akkordinstituttet, der som udgangspunkt bør anvendes til nedskrivning af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld. Akkordinstituttet er bl.a. kendetegnet ved, at ordningen i vidt omfang er kreditorstyret, modsat gælds-saneringsinstituttet der beror på skifterettens sagsbehandling og afgørelse.

Det er på samme måde Konkursrådets opfattelse, at en likvidation, dvs. en kreditorstyret afvikling af skyldnerens erhvervsvirksomhed, hvor skyldneren frigøres for den udækkede del af gælden, bør søges fremmet som alternativ til den egentlige konkursbe-